

Hensyn til denne Sag. Det var meget uheldigt for den høitærede Indenrigsminister, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe) fik Ordet idag; jeg er overbevist om, at han vilde have talt med langt større Sikkerhed, naar dette Foredrag ikke var kommet frem; men jeg glædede mig over, at det fremkom, thi det viser dog, at der ogsaa i den juridiske Verden kan findes en Opfattelse, som stemmer med den, Udvalgets Fler-tal har. Jeg vilde, som sagt, blot anføre dette og for mit Vedkommende kvittere for, at den høitærede Indenrigsminister ikke har filllet sig anderledes til denne Sag, end han i Reglen pleier at stille sig til alle andre Sager. Jeg takker ham for, at han holder sig i denne Rolle, og haaber, at han i Fremtiden vil vedblive at holde den samme Rolle ligeoverfor Folkethinget.

Indenrigsministeren (Tobiesen): Det ærede Medlem er virkelig meget utaknemmelig. De Oplysninger, jeg bedelte, og som vare hente-de fra min tidligere Stilling, som Skifteforvalter, fremsatte jeg netop til Opbyggelse for det ærede Medlem, der sidder saa nær ved mig (S. A. Hansen), idet jeg begyndte med at udtale, at disse Oplysninger jo ikke havde noget afgjørende Værd, ikke havde nogen juridisk Betydning; men da det var Exempler, som vare hente-de netop fra den vedkommende Befolkning selv, saa vilde jeg dog anføre dem. Ellers pleier det at være et Argument, der har saa meget at sige for det ærede Medlem, naar han selv vel at mærke, anvender det, at det er Befolkningen, der tænker saaledes, tror saaledes, og vil saaledes; men fra min Side betragtes det som en høj Grad af Bigtighed, naar jeg skriver mig til fra det praktiske Liv, saa mit Forhold til Befolkningen at nævne et Argument, der ikke passer det ærede Medlem. Jeg behøver ikke at sige, at det Foredrag, vi hørte, af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe), ikke kunde influere paa min Stilling med Hensyn til Udtalelsen om, hvorvidt man her kunde anvende en simpel Lov, eller ikke; thi jeg havde netop under Sagens 1ste Behandling udtalt mig i samme Retning som det nævnte ærede Medlem. Dette Foredrag kunde altsaa ikke i mindste Maade officere mig, og den ærede sidste Taler har saaledes fuldstændig Uret, hvis han vilde tillægge det nogen Betydning i saa Henseende (S. A. Hansen): Ja, jeg har altid Uret overfor Ministeren. Ja, det tror jeg ogsaa, og jeg kommer navnlig til at sige det ligeoverfor, hvad det ærede Medlem udtalte, at det kunde være rigtigt, at Ministeren vedblev at holde den Rolle, han her paatager sig, at sige Nei til Forslag, der komme fra det ærede Thing. Jeg tror, at ligesom det ærede Thing fastholder sin Opfattelse og sine Anskuelser, ligesaa nødvendigt er det, at Regjeringen fastholder sin Opfattelse og sine Anskuelser, og dette kan det ærede Medlem, synes det mig, mindst bebreide

en Minister, at naar han ikke deler den Anskuelse og den Opfattelse, som kommer frem igjennem Forslag fra Fler-tallet i den ærede Forsamling, — der just heller ikke synes at have det Held med sig at komme i nogen stor Overensstemmelse med Lovgivningsmagtens anden Afdeling, — han da ogsaa udtaler den Mening, at man her ofte fremkommer med Forslag, som hverken denne eller mange fremtidige Regjeringer ville kunne give Tilllutning fra deres Side.

S. A. Hansen: Det undrede mig meget at høre, at den ærede Minister talte om Utaknemmelighed fra min Side, da jeg tror, at jeg 2 Gange takkede ham i mit Foredrag. Den ærede Minister maa virkelig være lidt nøisom med den Tak, han faar. Jeg kan dog ikke ved hvert andet Ord, jeg siger, gjentage min Tak; men jeg takker ham ganske overordentlig. Tusind Tak! Jeg siger mangfoldig Tak! Nu vil jeg haabe, at den ærede Minister ikke lenger vil bestynde mig for Utaknemmelighed. Den høie Minister talte om, at han havde refereret Noget ud af det virkelige Liv. Ja, jeg vilde have fundet, at der var Noget i de Oplysninger, han gav os, dersom han havde fuldstændiggjort dem ved at sige os, om de paagjældende Personer, som efter Forældrenes Død havde villet have en Godtgjørelse for deres Tjeneste hos Forældrene, vare over 30 Aar, og om de i saa Fald havde været optagne paa Valglisten. Det var dette, vi endnu skulde have at vide for at kunne bedømme, hvad der laa i Ministerens efter hans Mening saa vægtfulde Oplysninger. Dersom disse Folk vare over Valgretsalderen, 30 Aar, og da havde været optagne paa Valglisten, før Forældrene døde, saa var dette det bedste Bevis, der kunde gives, thi det var da et Bevis af det praktiske Liv. Men at man under ganske andre Forhold kommer til at ønske en Godtgjørelse, naar man har været hjemme hos sine Forældre og ikke faaet en Godtgjørelse for den Tjeneste, man der har udført, beviser aabenbart slet ikke Noget med Hensyn til den Sag, som her foreligger. Der mangler de Oplysninger, jeg har nævnt, for at dette skulde bevise Noget. Jeg finder det aldeles rigtigt, at den høie Minister holder fast paa sin Mening helt igjennem, og det var dette, jeg særdeles takkede ham for; men jeg vil kun advare ham imod, at han indlader sig paa ved Siden deraf at tale om, hvad alle kommende Regjeringer ville, thi der kan han meget let komme til at tage fejl.

Indenrigsministeren (Tobiesen): Hvis det ærede Medlem vilde lade være at takke mig, skulde jeg gjerne give ham Oplysning om det Spørgsmaal, han nævnte, nemlig hvorvidt de Vedkommende have været optagne paa Valglisten eller ikke. Det ærede Medlem tillagde jo dette Punkt en overordentlig stor Vægt og fandt, at det,